

Just as men have always sought after precious stones, so they have always prized curious ones, those that catch the attention through some anomaly of form some suggestive oddity of color or pattern. This fascination almost always derives from a surprising resemblance that is at once improbable and natural. Stones possess a kind of gravitas, something ultimate and unchanging, something that will never perish or else has already done so. They attract through intrinsic, infallible, immediate [...] answerable to no one, necessarily perfect yet excluding the idea of perfection in order to exclude approximation, error, and excess [...] For a stone represents an obvious achievement, yet one arrived at without invention, skill, industry, or anything else that would make it a work in the human sense of the word, much less a work of art. The work comes later, as does art; but the far-off roots and hidden models of both lie in the obscure yet irresistible suggestions in [...]

(Roger Caillois: *The Writing of Stones*)

Sanaa graniitti käytetään usein paljon laajemmassakin merkityksessä. Niinpä kiviteollisuuden käytämä "musta graniitti" on tavallisesti gabroa tai diorittia, eikä harmaakaan graniitti ole aina graniittia, vaan se voi olla myös granodiorittia. Karkeinta graniitti-sanan väärinkäytöä on kuitenkin hiekkakiven nimittäminen graniitiksi, kuten usein tehdään varsinkin Napoleonin sarkofagista puhuttaessa.

(Suomen kivet värikuvina 94)

[...] In this respect the categories used in [...] appear as quite fragile: "The stone is without world"; "the animal is poor in world"; "humanity is world forming." These statements do not do justice, at least, to this: that the world beyond humanity—animals, plants, and stones, oceans, atmospheres, sidereal spaces and bodies—is quite a bit more than the phenomenal correlative of a human taking-in-hand, taking-into-account, or taking-care-of: it is the effective exteriority without which the very disposition of or to sense would not make... any sense.

(Jean-Luc Nancy: *The Sense of the World*)

He came to a certain place and stayed there for the night, because the sun had set. Taking one of the stones of the place, he put it under his head and lay down in that place. And he dreamed that there was a ladder set up on the earth, the top of it reaching to heaven [...]

(Genesis 28:10-19)

Sanaa graniitti käytetään usein paljon laajemmassakin merkityksessä. Niinpä kiviteollisuuden käytämä "musta graniitti" on tavallisesti gabroa tai diorittia, eikä harmaakaan graniitti ole aina graniittia, vaan se voi olla myös granodiorittia. Karkeinta graniitti-sanan väärinkäytöä on kuitenkin hiekkakiven nimittäminen graniitiksi, kuten usein tehdään varsinkin Napoleonin sarkofagista puhuttaessa.

(Suomen kivet värikuvina 94)

Kuun kraatterin muodostama lehmänläikkä ei olekaan, koska jos oikeasta ajasta katsoen nähdä odottaa, niin tietää vastauksen.

(Olin jalkapalloleirillä Hollannissa. Eräällä retkellä merenrantaan joukkueemme keskushyökkääjä Paul löysi ouron kiven ja heitti sen pois ja sanoi, että se on paska. Minä otin sen. Se on hyvä kivi. Sen paikka on huoneeni ikkunalaudalla.)

(Ilmo Klein)

I had been sick for a long time. When the day came for me to leave the hospital, I barely knew how to walk anymore, could barely remember who I was supposed to be. [...] I began with small outings, no more than a block or two from my apartment and then home again. [...] I usually went north on my walks, but that morning I headed south, turning right when I came to Court Street and continuing on for six or seven blocks. The sky was the color of cement: gray clouds, gray air, gray drizzle borne along by gray gusts of wind. [here, the narrator buys a blue notebook and some other writing utensils in a stationery store] I put a fresh ink cartridge in my fountain pen, opened the notebook to the first page, and looked at the top line. I had no idea how to begin [...] I decided to give the old Flitcraft episode a shot.* ["The world is governed by chance. Randomness stalks us every day of our lives, and those lives can be taken from us at any moment—for no reason at all."]

The men surround the woman as she stands in a hole dug into the stony ground, only her head pokes above the surface. Then they begin to pick up rocks and hurl them at her again and again from close range. Her agonized cries grow louder as the barrage of stones intensifies. The barbaric killing took place [...] last week.

(CNN, 4 Nov 2015)

Kivijärvi on Kymijoen vesistön Viitasaaren reittiin kuuluvä järvä pohjoisessa Keski-Suomessa. Järven pinta-ala on 154,03 neliökilometriä, ja se on Suomen 30. suurin järvä. Järven syvin kohta, noin 45 metriä, sijaitsee Lintuselällä. Kivijärven veden korkeutta on säännöstely sähkövoimalaitoskäytöön 1950-luvulta alkaen lukemattonien rantakivien tilavuutta vastaavan vesimäärän verran.

(Wikipedia & ME)

Rather than turn around and immediately head home, he decides to go on walking for a few more minutes. He continues down the street, turns at the corner, walks down another street, and then turns again at the next corner. Eleven stories above him, the head of a small limestone gargoyle attached to the façade of an apartment building is slowly breaking loose from the rest of its body as the wind continues to attack the street. [...] at the moment the gargoyle head is finally dislodged, he walks straight into the trajectory of the falling object.

* The narrator is referring to the episode in the seventh chapter of *The Maltese Falcon*, the curious parable about the man who walks away from his life and disappears. "He went like that, like a fist when you open your hand".

(Paul Auster: *The Oracle Night & ME*)

Jotta saataisiin selville jääkauden aikainen kuljetussuunta, ts. mistä pään lohkareen emäkalliota on etsittävä, tutkitaan, esintyyköl alueen kalliolastumissa mannerjäätikön pohjaan jäätyneiden kivien piirtämiä uurteita ja myöntäisessä tapauksessa mitataan kompassin avulla uurteiden suunta [...] Jos kompassin tiedetään näyttävän väärin jollakin alueella, on asiasta hyvä varmistua tekemällä kepeistä tähänmällä suora linja alueen poikki ja määrittämällä linjan kompassisuunta joka kepini kohdalla. Jos lukema eri osissa linjaan huomattavasti vaihtelee, on todella kysymyksessä kompassihäiriö, joka voi olla madnessintymän aiheuttama. Useimmat kompassihäiriöt johtuvat kuitenkin kivilajeissa aivan liian vähäisessä määrin esiintyvistä magneettisista mineraaleista.

(Suomen kivet värikuvina 105)

Stones, like us, stand at the intersection of countless lines crossing one another and receding to infinity, at the center of a field of forces too unpredictable to be measured; and we awkwardly call the result chance, hazard, or fate.

(Marguerite Yourcenar: *Introduction to Roger Caillois' The Writing of Stones*)

vangitti eri todellisuudessa harmaa köytetty mustan kanssa vankeudesta muodostuvat uudet formaatit kivi soveltuu vankeuteen ja vankeus soveltuu kiveen

(Olin kahden luokkaverini kanssa Samoksellla lomamatkalla heti ylioppilaskirjoitusten jälkeen. Ajoimme saaren mutkittelevia vuoristoteitä moottoripyörillä. Erääniä päättävä lääyisimme vuoren kainalosta suojaisan kivirannan. Loikoilimme rannalla ja heittelimme kiviä mereen. Yhtä kiveä en heittänytkään vaan otin sen mukaani. Se oli vuosia ikkunalaudallani, sitten kokonaisen vuosikymmenen jossain rasissa isomman laatikon sisällä, kunnes joitakin vuosia sitten annoi sen pojalleeni. Hän pitää sitä ikkunalaudallaan ja käyttää sitä kiilana ikkunapuitteen kulman alla tuuletaessaan huonettaan.)

(Ilmo Klein & ME)

I have begun [...] showing that tychism must give birth to an evolutionary cosmology, in which all the regularities of nature and of mind are regarded as products of growth, and to a Schelling-fashioned idealism which holds matter to be mere specialized and partially deadened mind.

(C.S. Peirce: *"The Law of Mind"*)

Stones grow. Candomblé priests can tell you this in a grave tone as a sort of empirical confirmation of the material efficacy of their ritual practice. They are not referring any stones, but to the otã. These sacred stones that are kept hidden in shrines are the fundamentos of their religion. An otã deserves to be treated like a fragile baby. One should not turn it around, much less let it fall to the ground.

(Roger Sansi-Roca: *"The Hidden Life of Stones"* & ME)